

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 3C/198/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813206784
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8813206784.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615, proti žalovanej: N. M., Y.. XX.X.XXXX, E. J. Č.. XXX/XXX, XXX XX C. I., o zaplatenie sumy 2 718,18 eur s prísl. , takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a zmenu žalobného návrhu v časti úrokov z omeškania tak, že žalobca žiada zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,025% denne zo sumy 2 613,36 eur od 20.6.1013 do zaplatenia.

Pokiaľ sa týka vyčísleného nároku žalobcu na zaplatenie kapitalizovaného úroku z omeškania po zosplatnení úveru vo výške 58,14 eur , konanie z a s t a v u j e.

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 2 629,26 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 2 613,36 eur od 20.6.2013 do zaplatenia, kapitalizovaný denný úrok z omeškania do zosplatnenia vo výške 0,82 eur, kapitalizovaný denný úrok z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu vo výške 529,17 eur a to všetko v mesačných splátkach po 50,- eur, ktoré splátky sú splatné vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca na adrese žalobcu pod následkami straty výhod splátok, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku.

Súd žalobu čo do zvyšku z a m i e t a.

Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho vo výške 163,- eur a na účet právneho zástupcu žalobcu spol. ERASMUS LEGAL, s.r.o. trovy právneho zastúpenia vo výške 285,64 eur a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 25.6.2013 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 2 718,18 eur, zaplatenia kapitalizovaného denného úroku z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu vo výške 587,31, kapitalizovaného denného úroku z omeškania do zosplatnenia v sume 0,82 eur, úroku z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 2 613,36 eur od 20.6.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodil tým, že žalobca uzatvoril so žalovanou Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX dňa 14.4.2010 (ďalej len „Úverová zmluva“). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli úverové podmienky. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 2 000,- eur, ktoré sa žalovaná zaviazala vrátiť v pravidelných 72 splátkach pri výške mesačnej splátky 59,94 eur. Listom zo dňa 28.3.2011 bola žalovaná z dôvodu omeškania s úhradou jeho záväzku vyzvaná k splateniu celého zostatku úveru vo výške 2 719,- eur v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Ďalej žalobca

definoval spotrebiteľský úver a zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru alebo jej časti dlhšieho ako 7 dní bola žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu, pokiaľ ide o úrok z omeškania, tak tento požaduje vo výške 0,024 % denne. Vzhľadom na uvedené eviduje voči žalovanej dlh vo výške 2 718,18 eur.

V zmysle žalobcom predloženej špecifikácie jeho návrhom uplatnený nárok predstavuje:

1. istina - výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru do času zospaltnenia + zospaltnená istina - 1 994,03 eur,
2. úrok z vyššie uvedenej istiny do času zospaltnenia - 379,67 eur,
3. suma 239,66 eur titulom tzv. ušlého úroku uplatňovaného, na ktorý by spoločnosti nárok vznikol z titulu úveru, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach,
4. poplatok za vedenie účtu - 22,90 eur,
5. poplatok za upomienku - 16,- eur,
6. zmluvná pokuta - 65,92 eur,
7. zákonný úrok z omeškania do zospaltnenia - 0,82 eur
8. úrok z omeškania od zospaltnenia do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu v sume 587,31 eur.

Žalovaná so žalobou súhlasila a požiadala o umožnenie splatiť dlžnú sumu formou splátok.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami a to zmluvou o úvere zo dňa 14.4.2010, úverovými zmluvnými podmienkami žalobcu, splátkovým kalendárom, oznámením o zospaltnení úveru zo dňa 28.3.2011, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 26.8.2013, výsluchom žalovanej a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Žalobca a žalovaná ako klient uzatvorili dňa 14.4.2010 zmluvu o hotovostnom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 2 000,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v pravidelných 72 splátkach vo výške 54,94 eur mesačne. Žalovaná prehlásila, že sa pred podpísaním zmluvy oboznámila so Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, že sú jej všetky ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaná týmito podmienkami.

Podľa hlavy 1 § 1 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“), tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváranej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“).

Podľa Hlavy 5 § 1 Úverových podmienok, klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatok za vedenie úverového účtu a úhrada za poistenie, ktoré je klient podľa tejto úverovej zmluvy a týchto úverových podmienok povinný platiť, ak z údajov na líčnej strane vyplýva inak. Za uzatvorenie úverovej zmluvy klient uhradil v hotovosti ku dňu podpísania tejto zmluvy poplatok za uzatvorenie zmluvy vo výške stanovenej v úverovej zmluve. Výška úroku sa zistí ako rozdiel súčinu výšky mesačnej splátky zníženej o výšku poplatku za vedenie úverového účtu a v prípade poistení o výšku úhrady za poistenie, a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru.

Ako vyplýva z Hlavy 7 § 3 písm. a) Úverových podmienok, klient je povinný čerpaný úver a všetky záväzky voči spoločnosti splatiť na požiadanie v prípade, že sa oneskorí s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskorí s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. V tomto prípade je taktiež spoločnosť oprávnená jednostranne od úverovej zmluvy odstúpiť, pozastaviť čerpanie už poskytnutého úveru (úverov) alebo dohodnutý úver neposkytnúť.

Podľa Hlavy 7 § 6 Úverových podmienok, v prípade vzniku skutočnosti uvedenej pod písm. a), b), c) §3 Hlavy 7, ak je dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach. Spoločnosť je oprávnená v týchto prípadoch úver po zosplatnení neúročiť.

Podľa Hlavy 17 § 3 Úverových podmienok, v prípade omeškania úhrady splátky, splátky revolvingového úveru I. či revolvingového úveru II. alebo ich časti, alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa Hlavy 7 § 6 týchto úverových podmienok je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania v zákonnej výške. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, prípadne splátky revolvingového úveru I. či revolvingového úveru II. alebo ich časti dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 15 % pri úvere z čiastky z ktorej úhradou je v omeškaní a 8 % pri revolvingovom úvere I. či revolvingovom úvere II.. Ustanoveniami o zmluvnej pokute týchto úverových podmienkach nie sú žiadnym spôsobom dotknuté nároky spoločnosti voči klientovi na náhradu škody v plnej výške popri zmluvnej pokute. Spoločnosť je oprávnená zmluvnú pokutu alebo úrok z omeškania klientovi celkom alebo čiastočne odpustiť. Klient je povinný spoločnosť uhradiť poplatok za upomienku vo výške 4,- eurá v prípade 1 upomienky a 12,- eur v prípade druhej a ďalšej upomienky.

Ako vyplýva z hlavy 17 § 9 Úverových podmienok, ÚZ, ÚP, Metodická príručka, Metodická príručka KK a zabezpečovacie vzťahy, ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov, sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka, v platnom znení.

Žalobca písomným prípisom zo dňa 28.3.2011 si voči žalovanej uplatnil svoje právo na splatenie celého čerpaného úveru, vyzval žalovanú na zaplatenie celého dlžnej sumy vo výške 2 719,- eur a k uvedenému dňu zosplatnil celý úver. Zároveň žalovanej stanovil dodatočnú lehotu na plnenie a to do 15 dní od vystavenia výzvy.

Z predloženého splátkového kalendára súd zistil, že žalovaná do zosplatnenia úveru v prospech žalobcu uhradila sumu 58,94 eur a po zosplatnení v prospech žalobcu neuhradila žiadne finančné prostriedky. Z toho suma 5,97 eur bola započítaná na istinu úveru, suma 1,99 eur na poplatok za vedenie účtu, suma 46,68 na úrok a suma 4,- eurá na poplatok za upomienku. Nedoplatok na istine bol 1 994,03 eur, na úroku 379,67 eur, na sankčnom úroku z omeškania 583,55 eur, úroku z omeškania 0,82 eur, na zmluvnej pokute 65,92 eur, na poplatkoch za upomienku 16,- eur, na poplatku za vedenie účtu 19,90 eur.

Žalobca v písomnom podaní zo dňa 26.8.2013 špecifikoval uplatnený nárok nasledovne:

1. istina - t.j. dlžná suma úveru bez úrokov z úveru do času zosplatnenia vo výške 146,83 eur, vypočítaná ako súčet čiastkových súm z jednotlivých splátok úveru pripadajúcich na istinu, ktoré boli vyrubené, avšak neboli uhradené, t.j. celková suma vyrubená na istinu do času zosplatnenia mínus uhradená časť istiny, t.j. v zmysle splátkového kalendára 152,80 eur - 5,97 eur,

2. zosplatnená istina - t.j. dlžná suma úveru bez úrokov z úveru, ktorú mala žalovaná uhradiť v prípade riadneho platenia úveru v sume 1 847,20 eur, vypočítaná ako rozdiel vyrubenej zosplatnenej istiny podľa splátkového kalendára 1 847,20 eur a sumy zaplatenej žalovanou na zosplatnenú istinu po zosplatnení 0,- eur,

3. úrok z vyššie uvedenej dlžnej sumy úveru do času zosplatnenia vo výške 379,67 eur, vypočítaný ako rozdiel úroku z úveru vyrubeneho do zosplatnenia vo výške 426,35 eur a zaplateného úroku vo výške 46,68 eur,

4. suma 239,66 eur titulom tzv. ušlého úroku uplatňovaného v zmysle § 6 hlavy 7. ÚP, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach. Celkovú výšku úroku z úveru je možné vypočítať ako rozdiel súčinu mesačnej splátky počtu splátok a výšky poskytnutého úveru, t.j. výška mesačnej splátky 54,94 eur - poplatok za vedenie účtu 1,99 eur, - poplatok za zmenu splátky 0,30 eur, krát 72, t.j. 3 790,80 eur mínus výška úveru 2 000,- eur sa rovná 1 790,80 eur - súčet vyrubeneho úroku z úveru do zosplatnenia podľa splátkového kalendára vo výške 426,35 eur a ušlého úroku z úveru 239,66 eur sa rovná 666,01 eur, t.j. žalobca si uplatňuje menej, ako si mohol uplatňovať

5. poplatok za vedenie účtu vo výške 19,90 eur v zmysle dohody na prednej strane úverovej zmluvy,

6. poplatok za upomienku vo výške 16,- eur v zmysle § 3 Hlavy 17 úverových podmienok,

7. zmluvná pokuta vo výške 65,92 eur, ktorá bola vyrubená v zmysle § 3 Hlavy 17 ÚP vo výške 15 %,

8. kapitalizovaný denný úrok z omeškania do dňa zosplatnenia v sume 0,82 eur bol vyrubенý dňa 2.8.2010 za omeškanie so splátkou č. 2 a č.3,

9. kapitalizovaný denný úrok z omeškania od 15. dňa nasledujúceho po zosplatnení (t.j. od 13.4.2011) do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu (t.j. do 19.6.2013) pri výške 0,025 % denne z dlžnej sumy pri zohľadnení úhrad vykonaných žalovanou po zosplatnení do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu vyčísleného na sumu 529,17 eur;

10. ohľadom uplatneného úroku z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 2 613,36 eur od 20.6.2013 do zaplataenia uviedol, že tento si uplatňuje, nakoľko omeškanie žalovanej trvá aj po podaní žaloby.

Žalobca zároveň uviedol, že nakoľko v žalobnom návrhu bol vyčíslený úrok z omeškania odo dňa 13.4.2011 do 19.6.2013 vo vyššej sume ako je zákonný nárok, žalobu čo do sumy 58,14 eur pokiaľ sa jedná o kapitalizovaný úrok z omeškania, berie späť a zároveň uviedol, že žiada pripustiť zmenu návrhu - rozšírenie v časti úroku od podania návrhu do zaplataenia na 0,025 % denne zo sumy 2 613,36 eur.

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že žalobe porozumela. Je starobná dôchodkyňa s dôchodkom 360,- eur mesačne. Nemá z čoho naraz zaplatiť dlh naraz. Preto požiadala, že ak ju súd zaviazže zaplatiť nejakú sumu, aby ju mohla splatiť v splátkach vo výške 50,- eur mesačne.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má

právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Podľa § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa

v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Ďalej súd zistil, že podľa Úverových podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako aj Občianskeho zákonníka, ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 2 000,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 72 splátkach. Zo strany žalobcu došlo k zosplatneniu celého dlhu ku dňu 28.3.2011 s tým, že žalovanej poskytol dodatočnú lehotu na plnenie a to do 15 dní od zosplatnenia dlhu.

V prospech žalobcu, ešte pred zosplatnením, žalovaná uhradila finančné prostriedky vo výške 58,94. Z toho suma 5,97 eur bola započítaná na istinu úveru, suma 1,99 eur na poplatok za vedenie účtu, suma 46,68 na úrok a suma 4,- eurá na poplatok za upomienku. Nedoplatok na istine bol 1 994,03 eur, na úroku 379,67 eur, na sankčnom úroku z omeškania 583,55 eur, úroku z omeškania 0,82 eur, na zmluvnej pokute 65,92 eur, na poplatkoch za upomienku 16,- eur, na poplatku za vedenie účtu 19,90 eur.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

Prvou žalobcom uplatňovanou sumou je nárok na zaplatenie istiny vo výške 1 994,03 eur. Je nepochybné, že žalobca poskytol žalovanej úver v sume 2 000,- eur a žalovaná celkovo uhradila

na istinu, ako to žalobca uviedol, sumu 5,97 eur a takto suma dlžnej istiny predstavuje žalobcom uplatňovanú sumu 1 994,03 eur.

Ďalšou žalobcom nárokovanou sumou je nárok na zaplatenie úroku z úveru jednak do času zosplatenia úveru a nárok na zaplatenie úroku v prípade riadneho splácania, tzv. ušlý úrok. Súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, keď prepočtom v zmysle všeobecných podmienok (hlava 5 § 1) a berúc do úvahy žalobcom vyčíslenú sumu úroku z úveru do zosplatenia v sume 379,67 eur (po započítaní úhrady vo výške 46,68 eur) a úroku zo zosplatennej istiny úveru vo výške 239,66 eur, určil, že úrok bol vo výške 5,72 % ročne, keď zohľadnil počet mesačných splátok - 72 a poskytnutú sumu úveru 2 000,- eur.

Úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia úveru (apríl 2010 spotrebiteľský úver nad 5 rokov) činila úrok 9 % p.a. Z toho je zrejmé, že uplatnený ročný úrok z úveru žalobcom je nižší ako bola priemerná úroková miera z úverov poskytovaných v tomto období bankami. Takto uplatnený nárok na úrok z úveru neodporuje predpisom o ochrane spotrebiteľa a preto súd požadovaný nárok na úrok z úveru, tak ako ho žalobca vyčíslil, pri mesačnej výške úrokovej sadzby 5,72 %, považoval za primeraný.

Vzhľadom na uvedené je žalovaná povinná z titulu poskytnutia úveru žalobcovi na istine, po započítaní úhrady, tak ako je vyššie uvedené, uhradiť ešte sumu 1 994,03 eur a na úroku z úveru po započítaní čiastkovej úhrady, ešte sumu 619,33 eur. Celkovo je teda ešte povinná žalobcovi zaplatiť sumu 2 613,36 eur a v tejto časti súd považoval nárok žalobcu za dôvodný a žalobe v tejto časti vyhovel.

Žalobca si ďalej uplatnil nárok na zaplatenie poplatku za vedenie úverového účtu a to v celkovej výške 22,90 eur. Súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola výška poplatku za vedenie úverového účtu dohodnutá priamo v úverovej zmluve a to vo výške 1,99 eur mesačne. Zo strany žalobcu došlo k zosplateniu úveru ku dňu 28.3.2011, t.j. po splatnosti splátky č. 11. Vzhľadom na uvedené, za obdobie 11 mesiacov žalobcovi vznikol nárok na zaplatenia poplatkov za vedenie účtu v celkovej výške 21,89 eur (11 x 1,99 eur) a po započítaní úhrady vo výške 1,99 eur, tak ako to urobil žalobca, je na tomto poplatku žalovaná povinná uhradiť ešte sumu 19,90 eur. V tejto časti súd nárok žalobcu považoval za dôvodný iba vo výške 19,90 eur a preto žalovanú zaviazal na zaplatenia sumy 19,90 eur a čo do zvyšku v tejto časti žalobu zamietol.

Ďalším žalobcom uplatneným nárokom je suma 0,82 eur predstavujúca vyčíslený úrok z omeškania do zosplatenia úveru vyčíslený pri jeho výške 9 % ročne, z dôvodu omeškania so splácaním splátok č. 2. a 3., splatných dňa 15.6.2010 a 15.7.2010, pričom podľa zistenia súdu, výška zákonného úroku z omeškania bola k uvedeným dňom 9 % ročne. Súd teda dospel k záveru, že takto uplatnený nárok žalobcu je v súlade s ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. a preto súd aj v tejto časti žalobe vyhovel.

V poradí ďalším žalobcom uplatneným nárokom bol nárok na zaplatenie kapitalizovaného úroku z omeškania vyčísleného od 15. dňa po vyhlásení splatnosti úveru, t.j. odo dňa 13.4.2011, do dňa spisania žalobného návrhu, t.j. do dňa 19.6.2013, pri jeho výške 0,025 % denne (9,125 % ročne).

Pôvodne žalobca žiadal zaplatenie kapitalizovaného úroku z úveru, ktorý za vyššie uvedené obdobie vyčíslil v sume 587,31 eur. Z jeho strany však došlo ešte pred pojednávaním vo veci samej k čiastočnému späťvzatiu žalobného návrhu v tejto časti a to pokiaľ sa jedná o sumu 58,14 eur.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p., navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 a 3 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje

v konaní. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Keďže žalobca zobrať svoju žalobu v časti o zaplatenie vyčísleného kapitalizovaného úroku z omeškania späť vo výške 58,14 eur pre prvým pojednávaním, súd podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení konanie v tejto časti zastavil.

Vo zvyšnej časti vyčísleného kapitalizovaného úroku z omeškania v celkovej sume 529,17 eur, ktorý žalobca účtoval z dlžnej sumy istiny úveru a úroku z úveru vo výške 2 613,36 eur pri jeho výške 0,025 % denne, kde súd už vyššie uviedol, že nárok na zaplatenie sumy 2 613,36 eur je dôvodný, pričom podľa zistenia súdu, zákonný úrok z omeškania bol ku dňu 13.4.2011 vo výške 9,25 % ročne, súd preto považoval takto vyčíslený nárok v súlade s ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. za dôvodný a žalobe v tejto časti v celom rozsahu vyhovel.

V poradí ďalším žalobcom uplatneným nárokom bol nárok na úrok z omeškania vo výške 0,025 % denne (9,125 % ročne) odo dňa nasledujúcim po spísaní žalobného návrhu, t.j. odo dňa 20.6.2013, zo sumy 2 613,36 eur do zaplatenia, ktorého dôvodnosť žalobca dôvodil ďalším omeškaním žalovanej. Takto uplatnený nárok žalobcu je v súlade s ust. § 517 OZ v spojení s nar. vlády č. 87/1995 Z. z. (výška zákonného úroku z omeškania ku dňu 13.4.2011, kedy uplynula dodatočná lehota na plnenie zosplateného úveru bola 9,25 % ročne), pričom žalobca podal aj návrh na pripustenie zmeny petitu žaloby v tejto časti tak ako je to vyššie uvedené, súd preto v tejto časti aj pripustil zmenu žalobného návrhu a žalobe v tejto časti aj v celom rozsahu vyhovel.

Posledným žalobcom uplatnený nárokom bol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 65,92 eur a poplatku za upomienku v sume 16,- eur. Samotný nárok na zmluvnú pokutu a poplatok za upomienku podľa hlavy 17 § 3 Úverových podmienok súd považoval za neopodstatnený. Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 15% z každej omeškanej splátky alebo jej časti, s ktorej úhradou je klient v omeškaní dlhšie ako 7 dní spolu s nárokom na zaplatenie poplatku za prvú upomienku vo výške 4,- eurá a každú ďalšiu upomienku vo výške 12,- eur, súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto absolútne neplatnú s poukazom na § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení aktuálnom ku dňu uzavretia zmluvy a neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp. zn. 3Co 3/2011. V tejto časti preto nárok žalobcu zamietol. Pri tomto uplatnenom nároku súd mal za preukázané, že žalobca si voči žalovanej uplatnil ešte jeden nárok na poplatok za upomienku vo výške 4,- eurá, ktorý nie je predmetom tohto konania, nakoľko žalobca na uvedený poplatok zaúčtoval úhradu vo výške 4,- eur. Vzhľadom na vyššie uvedené je takto zaúčtovaná suma potrebné započítať na celkovú dlžnú sumu.

Súd je toho názoru, že v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného z účastníkov zmluvy. Uvedené súd konštatuje preto, že žalobca ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinnosti na jeho strane. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednaní by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinnosti.

V súlade s výsledkami vykonaného dokazovania preto súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy zaplatiť sumu 2 629,26 eur (súčet súdom priznanej istiny v sume 1 994,03 eur, úroku z úveru v sume 619,33 eur, poplatku za vedeniu účtu v sume 19,90 eur, po započítaní úhrady sumy 4,- eurá) spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 2 613,36 eur od 20.6.2013 do zaplatenia, na zaplatenie

kapitalizovaného denného úroku z omeškania do zosplatnenia vo výške 0,82 eur, kapitalizovaného denného úroku z omeškania od zospaltnenia do podania návrhu vo výške 529,17 eur a čo do zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu žalovanej, prihliadnuc aj k jej rodinným pomerom, výšku pohľadávky žalobcu, súd povolil žalovanej dlžnú sumu s príslušenstvom splatiť formou mesačných splátok vo výške 50,- eur, tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

V danej právnej veci súd žalobu pokiaľ sa jedná o zaplatenie sumy 84,92 eur zamietol a vo zvyšnej časti žalobe vyhovel. Nakoľko žalobca mal v konaní neúspech iba v nepatrnej časti, vzhľadom na celkom uplatnený nárok s príslušenstvom, vznikol mu nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

Trovy konania na strane žalobcu pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podaný žalobný návrh vo výške 163,- eur a z priznaných trov právneho zastúpenia vo výške 285,64 eur podľa vyčíslenia trov konania v žalobnom návrhu.

Súd priznal právnomu zástupcovi žalobcu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 285,64 eur podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej klen „vyhláška“), ktoré sú vyčíslené takto :

Tarifná odmena v sume 266,90 eur s DPH podľa § 10 ods.1, § 14 ods. 1 písm. a) a b) vyhlášky a to za nasledovné úkony :

- prevzatie a príprava zastupovania	111,21 eur
- písomné podanie na súd - žalobný návrh zo dňa 25.6.2013	111,21 eur

Náhrada hotových výdavkov v sume 18,74 eur s DPH podľa § 16 ods. 3 vyhlášky - režijný paušál rok 2013 - 2 x 7,81.

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.